

Könyvespolc

Drogmegelőzés az iskolában

A Magyar Testnevelési Egyetem Továbbképző Központja kiadásában megjelent tanulmánykötet még 1995-ben látott napvilágot. Népszerűsítésére valójában ez évben kerülhetett sor, mikor a Budapest Főváros Közbiztonságáért Közalapítvány jóvoltából valamennyi fővárosi oktatási és gyermekvédelmi intézmény térítésmentesen kapta meg a könyvet.

A szerkesztő, dr. Sipos Kornél összeállításával több célt kívánt szolgálni. A testnevelő tanárok tájékoztatását, a testi nevelés szerepét bemutatni a szenvedélybetegségek megelőzésében és a droghoz vezető utak egyéni-pszichés és családi-társadalmi összetevőire rávilágítani. A kötetben átfogó tanulmányokat találunk a két nemzetközileg legjelentősebb program a CHEF (Comprehensive Health Education Foundation) és a DADA (dohányzás, alkohol, drog, AIDS szavakból alkotott mozaikszó) hazai alkalmazásának tapasztalatairól.

Jól használható, módszertanilag igényes munka a CHEF szegedi bevezetéséről Udvarhelyi Ferenc-né tanulmánya. Az egészségnevelő program tantervét, szervezeti kereteit ismerteti, sok ötletet adva a tantárgyak közötti integrációra.

Szarka Attila *Aszódi drogtapasztalatok* című tanulmánya az intézetben 1986 óta folyó terápiás munkájukat mutatja be, a javítónevelésüket töltő szenvedélybeteg fiataloknak szervezett pszichopedagógiai csoportok működéséről olvashatunk rövid ismertetést és értékelést.

Terjedelmes elemzésben foglalkoznak dr. Sipos Kornél és dr. Vingender István a szülői depriváció drogfogyasztásra szocializáló hatásával. Írásuk különös relevanciával bír a gyermekvédelem számára, mert a családjuktól átmenetileg vagy tartósan elválasztott gyermekek e tekintetben (is) potenciálisan veszélyeztetettek.

A szerzőpáros egy másik tanulmányban a drogfogyasztói magatartás és attitűdök családi háttértényezőit vizsgálta. Szociológiai elemzésükben a mobilitás, a vándorlás, a költözés, az ingázás, az iskolaváltás szerepét összefüggésben látják a drogos érintettség kialakulásával.

A család szerkezete és belső kapcsolatrendszere problematikusságának és a gyermekek droghasználóvá válásának esélye közötti kapcsolat bár közismert, néhány figyelemre érdemes megállapítással szolgálnak.

Azt találták, hogy a drogproblémával szüleikhez forduló magasabb státuszú szociális csoportokhoz tartozó gyerekek jobb eséllyel tehetik ezt, míg az alacsonyabb státuszú csoportokhoz tartozók nélkülözni kénytelenek ezt a lehetőséget.

Az iskolatípusok hierarchiája és a szülői kooperáció szintén hasonló összefüggést mutatott.

Az a megállapításuk sem kerülheti el a figyelmünket, mely szerint a nemek esélymegosztása – ebben a tekintetben is – egyenlőtlen. Míg a lányok inkább csak az anyák támogatására számíthatnak, addig a fiúk mindkét szülő megértésében, támogatásában részesülhetnek.

A könyv végére került a Miniszterelnöki Hivatal Ifjúsági Koordinációs Titkársága 1993-ban készült Ifjúságpolitikai programja, amely politikai irányultságával, patetikus hangulatvételével és példabeszédeivel nem emelte az összeállítás színvonalát.

Ez utóbbtól eltekintve elsősorban az iskolák, a konkrét programok után érdeklődők igényeit elégíti ki a könyv.

Molnár László